

**De
Bijloke**

Muziekcentrum

Broken Branches *liedteksten*

Karim Sulayman & Sean Shibe

Do 02.10.2025 | 20:00

Henry Purcell

Music for a While

Music for a while
Shall all your cares beguile.

Wond'ring how your pains were eas'd
And disdaining to be pleas'd
Till Alecto free the dead
From their eternal bands,
Till the snakes drop from her head,
And the whip from out her hands.

Music for a while
Shall all your cares beguile.

Muziek zal voor even
al je zorgen verdrijven.

Je vraagt je af hoe je last werd verlicht
en wil je niet laten behagen
totdat Alecto de doden bevrijdt
van hun eeuwige banden,
totdat de slangen van haar hoofd vallen,
en de zweep uit haar handen.

Muziek zal voor even
al je zorgen verdrijven.

John Dowland
Time Stands Still

Time stands still with gazing on her face,
Stand still and gaze, for minutes, hours and
years, to her give place:
All other things shall change, but she remains
the same,
Till heavens changed have their course and
Time hath lost his name.
Cupid doth hover up and down blinded with
her fair eyes.
And Fortune captive at her feet
contemn'd and conquer'd lies.

When Fortune, Love, and Time attend on,
Her with my fortune, love and time I honour
will alone.
If bloodless Envy say: Duty hath no desert,
Duty replies that Envy knows herself his
faithful heart.
My settled vows and spotless faith no fortune
can remove.
Courage shall show my inward faith, and
faith shall try my love.

De tijd staat stil als ik naar haar gezicht kijk,
Stil sta en staar, minuten, uren en jaren lang,
haar de ruimte gevend:
Alle andere dingen zullen veranderen, maar zij
blijft hetzelfde,
Totdat de hemelen hun koers hebben veranderd
en de Tijd zijn naam heeft verloren.
Door haar mooie ogen zweeft Cupido
blindelings op en neer.
En Fortuna ligt gevangen aan haar voeten,
veracht en overwonnen.

Wanneer Fortuna, Liefde en Tijd haar bijstaan,
Eer ik haar alleen met mijn fortuin, liefde en
tijd
Als bloedeloze Afgunst zegt: Plicht heeft geen
verdienste,
Antwoordt Plicht dat Afgunst zelf zijn trouwe
hart kent.
Mijn vaste geloften en vlekkeloze trouw kan
geen fortuin wegnemen.
Moed zal mijn innerlijke geloof tonen, en
geloof zal mijn liefde beproeven.

Giulio Caccini

Dalla porta d'oriente

Dalla porta d'oriente
Lampeggiando in ciel usciva
E le nubi coloriva
L' alba candida e lucente,
E per l'aure rugiadosa
Apria gigli e spargea rose.

Ch'a sgombrar l'oscuro velo
Più soave e vezzosetta,
Una vaga giovinetta
Accendea le rose in cielo,
E di fiamme porporine
Feria l'aure matutine.

Era il crine a l'aria sparso
Onde l'oro apria suo riso,
E la neve del bel viso
Dolce porpora havea sparso,
E su'l collo alabastrino
Biancheggia il gelsomino.

Da le labbra innamorate,
Muov' Amor con novi strali,
E di perle orientali
Se ne gian l'alme fregiate,
Et ardeva i cor meschini
Dolce foco di rubini.

Di due splendide facelle
Tanta fiamma discendea,
Che la terra intorno ardea
Et ardeva in ciel le stelle;
E se'l sole usciva fuori,
Havrebb'arso il sole ancora.

L'alba in ciel s'adira e vede
Che le toglie il suo splendore
Questa nova alba d'amore,
E giàolge in dietro il piede,
E stillar d'amaro pianto
Già comincia il roseo manto

Vanuit de poort naar het Oosten
rezen zij glinsterend aan de hemel,
kleurden de wolken,
de stralende en zuivere dageraad;
en met haar bedauwde briesjes
opende zij lelies, strooide zij rozen.

Om de sluier van duisternis te verdrijven,
een mooie jonge maagd,
zo delicaat, zo lieflijk,
ontstak rozen in de hemel;
en met paarse vlammen
doorboorde zij de ochtendlucht.

Met haar haar wapperend in de lucht
Waar het goud haar lach opende,
En op de sneeuw het mooie gezicht
Een zoete paarse schaduw wierp,
En de nek van albast
Wit werd met jasmijn.

Vanuit de lippen van de minnaar,
Bewoog de liefde met nieuwe pijlen,
en alle zielen werden versierd
met oosterse parels;
en in elk ellendig hart
brandde een zoet vuur van robijnen.

Van twee prachtige gezichten
daalde zoveel vlammen neer,
dat de aarde rondom brandde
en de sterren brandden aan de hemel;
en als de zon tevoorschijn kwam,
zou de zon opnieuw hebben gebrand.

De dageraad in de hemel ziet met woede
hoe deze nieuwe dageraad van liefde
haar van haar pracht berooft;
ze keert haar stappen om
en haar roze mantel begint
te druipen van bittere tranen.

Claudio Monteverdi

Si dolce è'l tormento

Si dolce è'l tormento
Ch'in seno mi sta,
Ch'io vivo contento
Per cruda beltà.
Nel ciel di bellezza
S'accreschi fierezza
Et manchi pietà:
Che sempre qual scoglio
All'onda d'orgoglio
Mia fede sarà.

La speme fallace
Rivolgami il piè,
Diletto ne pace
Non scendano a me,
E l'empia ch'adoro
Mi neghi ristoro
Di buona mercè:
Tra doglia infinita,
Tra speme tradita
Vivrà la me fè.

Se fiamma d'amore
Già mai non senti
Quel rigido core
Ch'il cor mi rapì,
Se nega pietate
La cruda beltate
Che l'alma invaghi:
Ben fia che dolente,
Pentita e languente
Sosprimi un dì.

Zo zoet is de kwelling
die mijn hart vervult
dat ik graag kan leven
met haar wrede schoonheid.
In de hemel van schoonheid
neemt ijdelheid toe
en gaat medelijden verloren;
maar altijd zal mijn geloof
een rots zijn tegen
de golf van trots.

Valse hoop
leidt me verder,
noch plezier noch vrede
daalt op me neer,
en de wrede vrouw
die ik aanbid, ontzegt mij
de verlichting van haar gunst:
te midden van oneindige pijn,
te midden van verraden hoop,
blijft mijn geloof levend.

Als het vuur van de liefde
nooit gevoeld is
door het harde hart
dat het mijne heeft gestolen,
als mij genade wordt ontzegd
door de wrede schoonheid
die mijn ziel heeft betoverd,
laat haar dan lijden,
berouwvol en verlaten,
en op een dag naar mij zuchten.

Claudio Monteverdi*La mia turca che d'amor*

La mia turca che d'amor
non ha fè, torce il piè
s'io le narro il mio dolor,
ond'al doppio mio martoro,
languendo, moro.

Poi rornita se ne sta
e non vol che del sol
goda di sua pur beltà,
ond'al doppio mio martoro,
languendo, moro.

Prendi l'arco invito Amor,
per pietà in lei fa
che non sia tanto rigor,
ond'al doppio mio martoro,
io più non moro.

Traditional*La prima vez*

La prima vez ke ti vidí
De tus ojos me enamorí
Da kel momento te ami
Fina la tomba te amaré.

Aserkate mi kerida
Salvadora de mi vida
Deskubrite y hablame
Sekretos de la tu vida.

Mijn Turks meisje,
Die niet in liefde gelooft, loopt weg
als ik haar vertel over mijn pijn,
dus verdubbelt mijn lijden,
kwijnend sterf ik.

Dan staat ze alleen,
zelfs de zon het genot
van haar schoonheid ontzeggend,
dus verdubbelt mijn lijden,
kwijnend sterf ik.

Neem de machtige boog, Liefde,
uit medelijden,
maak haar minder wreed,
zodat mijn lijden verdubbeld,
ik niet langer sterf.

De eerste keer dat ik je zag,
werd ik verliefd op je ogen.
Vanaf dat moment hield ik van je,
en dat zal ik blijven tot mijn dood.

Kom dichterbij, mijn geliefde,
redder van mijn leven.
Ontdek jezelf en vertel me
de geheimen van je leven.

الحلوة دي قامت تعجن في البدرية
والديك بيدن كوكو، كوكو في الفجرية
يال بنا على باب هللا يا صنايعية

يجعل صباحك صباح الخير يا اسطى عطية
صبح الصباح فتاح يا عليم
والجيب ما فيه شي وال مليم
بس المزاج رايق وسليم
باب الأمل بابك يا رحيم
الصبر طيب عال، إيه غير الأحوال
يا اللي معاك المال
برضه الفقير له رب كريم

إيدي بإيدك يا أبو صالح
ما دام معنا هللا تعيش مرتاح
خلي اتكالك على الفتاح
ياله بنا ياله الوقت أهو را

De schoonheid gaat 's morgens brood bakken
En de haan kraait "kukuleku" bij zonsopgang.
Laten we gaan, met de genade van God, o
arbeiders;

Moge uw ochtend mooi zijn, o Meester Ateya

Onze ochtend is heerlijk; God staat het toe.
Onze zakken zijn leeg – zelfs geen cent
Maar onze stemming is vredig en sereen.
We leggen onze hoop in Gods handen;
Als we geduldig zijn, zal alles ten goede
veranderen.

O, jullie die rijkdom hebben,
Zelfs de arme man heeft een vrijgevige God.

Mijn hand is in de jouwe, o Abu Salah;
Zolang je op God vertrouwt, zul je vanuit je
hart in comfort leven.
Laat het allemaal over aan de machtige.
Laten we aan het werk gaan, de tijd dringt.

لبيروت
من قلبي سلامٌ لبيروت
و قُبْلُ للبحر و البيوت
لصخرةٍ كأنها وجه بحارٍ قديم
هي من روح الشعب خمُرٌ
هي من عرقه خبزٌ و ياسمين
فكيف صار طعمها طعم نارٍ و دخانٍ

لبيروت
مجددٌ من رمادٍ لبيروت
من دمٍ لوليدٍ حُمْلَ فوق يدها
أطفأت مدينتي قنديلها
أغلقت بابها
...أصبحت في السماء وحدها
وحدها و ليلُ
أنتِ لي أنتِ لي
أه عانقيني أنتِ لي
رايتي و حجرُ الغدِ و موج سفرتي
أزهرت جراح شعبي
..أزهرت دمعة الأمهات
أنتِ بيروت لي

أنتِ لي
آه عانقيني

Voor Beiroet

Vanuit mijn hart, een groet aan Beiroet
En kussen voor de zee en de huizen,
Voor een rots in de vorm van het gezicht van
een oude visser.
Ze is wijn uit de geest van het volk,
Gemaakt van hun zweet, ze is brood en jasmijn.
Hoe komt het dan dat ze nu smaakt naar vuur
en rook?

Voor Beiroet

Glorie uit de as voor Beiroet
Uit het bloed van een jongen die ze op haar
hand droeg
Mijn stad heeft haar lamp gedoofd
Ze heeft haar deur gesloten
Ze is alleen in de lucht ...
Alleen met de nacht
Je bent van mij, je bent van mij.
Ah! Omhels me!
Mijn banier, de steen van morgen,
En de golven van mijn reis.
De wonden van mijn volk zijn opgebloeid
De tranen van moeders zijn opgebloeid ...

Jij, Beiroet, bent van mij.
Ah! Omhels me.

Layale Chaker*A butterfly in New York*

I chased it so often
in our Baghdad garden
But it would always fly away
Today
Three decades later
In another continent
It perched on my shoulder
Blue
Like the sea's thoughts
Or the tears of a dying angel
Its wings two leaves
falling from heaven
Why now?
Does it know
that I no longer run
after butterflies?
Just watch them in silence
That I live
Like a broken branch

Ik heb het zo vaak achtervolgd
in onze tuin in Bagdad.
Maar het vloog altijd weg.
Vandaag,
drie decennia later,
op een ander continent,
zat het op mijn schouder.
Blauw,
als de gedachten van de zee,
of de tranen van een stervende engel.
Zijn vleugels, twee bladeren,
gevalen uit de hemel.
Waarom nu?
Weet het
dat ik niet langer
achter vlinders aan ren?
Dat ik ze alleen nog maar in stilte bekijk?
Dat ik leef
als een gebroken tak?

Benjamin Britten

Songs from the Chinese, opus 58

I. The Big Chariot

Don't help-on the big chariot;
You will only make yourself dusty.
Don't think about the sorrows of the world;
You will only make yourself wretched.

Don't help-on the big chariot;
You won't be able to see for dust.
Don't think about the sorrows of the world;
Or you will never escape from your despair.

Don't help-on the big chariot;
You'll be stifled with dust.
Don't think about the sorrows of the world;
You will only load yourself with care.

II. The Old Lute

Of cord and cassia-wood is the lute
compounded;
Within it lie ancient melodies.
Ancient melodies weak and savourless,
Not appealing to present men's taste.
Light and colour are faded from the jade
stops;
Dust has covered the rose-red strings.
Decay and ruin came to it long ago,
But the sound that is left is still cold and
clear.

I do not refuse to play it if you want me to;
But even if I play people will not listen.

How did it come to be neglected so?
Because of the Ch'iang flute and the zithern
of Ch'in.

I. De grote wagen

Help niet mee op de grote wagen;
Je maakt jezelf alleen maar stoffig.
Denk niet na over het leed van de wereld;
Je maakt jezelf alleen maar ellendig.

Help niet mee op de grote wagen;
Je zult niets kunnen zien door het stof.
Denk niet na over het leed van de wereld;
Anders kom je nooit uit je wanhoop.

Help niet mee op de strijdswagen;
Je zult verstikt raken door het stof.
Denk niet na over het leed van de wereld;
Je zult jezelf alleen maar belasten met
zorgen.

II. De oude luit

De luit is gemaakt van koord en kassiahout;
Daarin liggen oude melodieën.
Oude melodieën, zwak en smakeloos,
Die niet aanspreken bij de smaak van de
mens vandaag.
Licht en kleur zijn vervaagd van de jade
hendels;
Stof heeft de rozerode snaren bedekt.
Lang geleden raakte het in verval,
Maar het geluid dat overblijft is nog steeds
koud en helder.
Ik weiger niet om erop te spelen als je dat
wilt;
Maar zelfs als ik speel, zullen de mensen
niet luisteren.
Hoe is het zo verwaarloosd geraakt?
Door de Ch'iang-fluit en de Ch'in-citer.

III. The Autumn Wind

Autumn wind rises; white clouds fly,
Grass and trees whither; geese go south.
Orchids all in bloom; chrysanthemums
smell sweet.
I think of my lovely lady; I never can forget.
Floating pagoda boat crosses Fen river.
Across the mid-stream white waves rise.
Flute and drum keep time to sound of rower's
song;
Amidst revel and feasting sad thoughts
come.
Youth's years how few, age how sure.

IV. The Herd Boy

In the southern village the boy who minds
the ox
With his naked feet stands on the ox's back.
Through the hole in his coat the river wind
blows;
Through is broken hat the mountain rain
pours.
On the long dyke he seemed to be far away;
In the narrow lane suddenly we were face to
face.
The boy is home and the ox is back in its stall,
And a dark smoke oozes through the
thatched roof.

III. Herfstwind

De herfstwind steekt op; witte wolken vliegen
voorbij,
Gras en bomen verdorren; ganzen trekken
naar het zuiden.
Orchideeën staan in bloei; chrysanten geuren
zoet.
Ik denk aan mijn geliefde dame; ik kan haar
niet vergeten.
Een drijvende pagodeboot steekt de Fen-rivier
over.
In het midden van de stroom rijzen witte
golven op.
Fluit en trommel houden de maat op het
geluid van het lied van de roeiers;
Te midden van feestvreugde en feestmalen
komen droevige gedachten op.
Hoe kort zijn de jaren van de jeugd, hoe zeker
is de ouderdom.

IV. De herdersjongen

In het zuidelijke dorp staat de jongen die op
de os past
met zijn blote voeten op de rug van het dier.
Door het gat in zijn jas waait de rivierwind;
door zijn kapotte hoed stroomt de
bergregen.
Op de lange dijk leek hij ver weg te zijn;
in het smalle straatje stonden we plotseling
oog in oog.
De jongen is thuis en de os is terug in zijn
stal, donkere rook sijpelt door het rieten
dak.

V. Depression

Turned to jade are the boy's rosy cheeks;
To his sick temples the frost of winter clings.
Do not wonder that my body sinks to decay;
Though my limbs are old, my heart is older yet.

VI. Dance Song

The unicorn's hoofs!
The duke's sons throng.
Alas for the unicorn!
The unicorn's brow!
The duke's kinsmen throng.
Alas for the unicorn!
The unicorn's horn!
The duke's clans-men throng.
Alas for the unicorn!

V. Depressie

De roze wangen van de jongen zijn
veranderd in jade;
De vorst van de winter kleeft aan zijn
zieke slapen.
Verwonder je niet dat mijn lichaam
wegkwijnt;
Hoewel mijn ledematen oud zijn, is mijn
hart nog ouder.

VI. Danslied

De hoeven van de eenhoorn!
De zonen van de hertog verdringen zich.
Helaas voor de eenhoorn!
Het voorhoofd van de eenhoorn!
De verwanten van de hertog verdringen zich.
Helaas voor de eenhoorn!
De hoorn van de eenhoorn!
De clanleden van de hertog verdringen zich.
Helaas voor de eenhoorn!

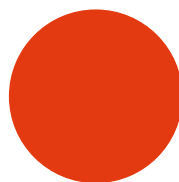
OUDE
MUZIEK

Wo 8 okt | 20:00 | Concertzaal

Händel gaat glam

Jeanine De Bique, Maarten Engeltjes & PRJCT Amsterdam

Wie dacht dat barok altijd zoet en deftig is, heeft Jeanine De Bique en Maarten Engeltjes nog niet aan het werk gehoord. In dit programma zingen de stemmenroyals zich de longen uit het lijf voor Händels grootste operahits. Met PRJCT Amsterdam in de rug serveren ze de meest virtuoze aria's en gevoeligste duetten uit 'Belshazzar', 'Rodelinda' en 'Giulio Cesare' – van Cleopatra's vurige verleiding tot de ondergang van Babylon. Borstel je poederpruik op en steek een kanten tissue op zak: dit wordt hogere barokkunde met glitter on top!

**De
Bijloke**
Muziekcentrum

Tickets & info

debijloke.be

09 323 61 00

Godshuizenlaan 2, 9000 Gent

Openingsuren ticketbalie

Di tot vr: 13:00 - 17:00

Bij concerten:

één uur voor het concert

De Standaard